

DEKLARACIJE, DEKLARACIJE...

Kao što se moglo očekivati, već dva-tri tjedna nakon teške, pravno, emocionalno i politički neprihvatljive prvostupanjске osude generala Gotovine i Markača, stišali su se otvoreni izrazi nezadovoljstva, prestale su demonstracije. Naravno, ništa to ne govori o pravom raspoloženju velike većine Hrvata, ali vrlo jasno govori o korumpiranosti hrvatskih političkih elita. Općepoznato je, naime, da će se u kratkom roku ispuhati sve demonstracije koje nemaju jasnu potporu organizirane političke snage, a *naše* su se političke stranke samo iz kratkoročnih, kruhoboračkih ciljeva nakratko solidarizirale s narodnim ogorčenjem, da bi onda vrlo brzo uvukle rogove, znajući da bi im se drugačije ponašanje moglo zamjeriti iz europskih i svjetskih središta moći.

Moguće je da ćemo kao narod iz ovoga teškog udara izvući dugoročne pouke, ali bismo bar kratkoročne morali. Pomogla je, naime, ova osuda da se do kraja razgoliti politička klasa u Hrvatskoj. Do sada smo – a punih je petnaest godina od toga – znali da su protiv donošenja Ustavnog zakona o suradnji s međunarodnim kaznenim sudovima glasovala četiri pravaška zastupnika, da su svi ostali zastupnici Zastupničkog doma bili za nj, a da je Županijski dom – pravnom ekvilibristikom svojstvenom hrvatskim pravnim mađioničarima – pošteđen te sramote. No sad su se po Hrvatskoj, kušajući spasiti od obraza ono što je ostalo i usput u partijsku torbu ušičariti koji glas, razmiljeli bezbrojni saborski zastupnici koji su, kako tvrde, bili protiv toga zakona, ali su za nj ipak glasovali kad su ih u nužnost takvog postupanja uvjerali trećerazredni činovnici i zastupnici stranih interesa u Hrvatskoj, poput tadašnjega ministra vanjskih poslova.

Ne zna se što je veća sramota: to da ti borci za bolju prošlost hoće na tako neozbiljan način ekskulpirati tadašnjega državnog poglavara, koji se je, eto, pačao u organizaciju zagrebačkoga teniskog turnira, ali se u ključne državničke teme nije miješao, ili to da priznaju kako su bili svjesni da postupaju protivno vlastitoj savjesti i nacionalnim interesima, ali su i jedno i drugo podredili *partijskoj zadaći* i sinekurama koje su uz to skopčane. I opet se ta jeftina magla prodaje začinjena kojekakvim deklaracijama i rezolucijama, jer je to – kako bi htjeli ljudi koji su i na najviše sudove u državi dolazili partijskom milošću, a bez ikakvih stručnih referenci – saniralo svu štetu koja je eventualno počinjena donošenjem Ustavnoga zakona. Znaju da će time pred običnim pukom *obsjeniti prostotu*, jer taj puk ne će znati kako u Poslovniku Hrvatskog sabora stoji da se «deklaracijom izražava opće stajalište Sabora o pitanjima unutarnje ili vanjske politike te o drugim bitnim pitanjima važnim za državu» (čl. 120), dok «rezolucijom Sabor ukazuje na stanje i probleme u određenom području i na mjere koje bi trebalo provoditi u tom području», a «preporukom se ukazuje na podnesene predstave i pritužbe o nepravilnostima u radu tijela koja imaju javne ovlasti s prijedlogom za njihovo razrješenje» (čl. 121.). Napokon, «zaključcima Sabor utvrđuje stajališta o određenim događajima i pojavama. Na osnovi ocjene stanja u pojedinoj oblasti zaključcima se mogu zauzimati stajališta, izražavati mišljenja ili utvrđivati obveze Vlade, ministarstava i drugih tijela državne uprave» (čl. 122.).

Drugim riječima, rezolucije, deklaracije, preporuke, zaključci i njima slične fraze pravno su neobvezujući akti Sabora. Kod ljudi koji imaju obraza i morala, oni bi mogli imati stanovito političko i moralno značenje, ali kod ljudi koji priznaju samo *sud partije*, ti dokumenti nemaju ni takvu težinu. Zato s podsmijehom treba gledati i na novonajavljene dokumente s tim zvučnim naslovima. Naša politička klasa je, međutim, jamstvo da ćemo i dalje nastaviti klečati i prositi. A deklaracije? Deklaracije ćemo donositi po potrebi. Deklaracije, deklaracije...bijeje, šarene, zelene... deklaracije, deklaracije... sve po dvanaest kuna...!

Tomislav JONJIĆ

IZ SADRŽAJA

OTVORENO PISMO ALPHONSU ORIEU, PREDSEDNIKU HAAŠKOG TRIBUNALA U PREDMETU ANTE GOTOVINA, MLADEN MARKAČ I IVAN ČERMAK	4
<i>Josip Ljubomir BRDAR</i>	
BUMERANG OPROSTA	6
<i>Dr. sc. Srećko BOŽIČEVIĆ</i>	
DAN HRVATSKIH POLITIČKIH UZNIKA: SLUNJ 30. TRAVNJA 2011.	12
<i>Alfred OBRANIĆ</i>	
RAĐANJE EUROPE.	17
<i>Dr. Vjeko Božo JARAK</i>	
KRONOLOGIJA PRAVAŠTVA ...	20
<i>Mladen KALDANA</i>	
MEMORANDUM SKUPINE HRVATSKIH INTELEKTUALACA IZ SVIBNJA 1945.	22
SAVJET LIJEČNIKA	28
<i>Drina BLAŽEKOVIĆ-SOJČIĆ</i>	
RAZMIŠLJANJA O STARENJU I STAROSTI.	28
<i>Maja RUNJE, prof.</i>	
VOJSKOVOĐA SVETOZAR pl. BOROVIĆ: HRVATSKI PRAVOSLAVAC U BORBI PROTIV BALKANIZACIJE HRVATSKE.....	31
<i>Mladen KALDANA</i>	
JOŠ O ŽERJAVIĆEVIM KRIVOTVORINAMA	33
<i>Vladimir MRKOVIĆ</i>	
PROTURJEČNE TVRDNJE DR. RADOŠLAVA MARIĆA O ORGANIZACIJI "TIHO"	34
<i>Ivan GABELICA</i>	
ZDENKO BLAŽEKOVIĆ I NJEGOVA OBITELJ: ŽRTVE JUGOSLAVIJE I KOMUNIZMA..	37
<i>Goran Ante BLAŽEKOVIĆ</i>	
GLINSKA MUČENICA DR. KATARINA VOJVODA	40
<i>Maja RUNJE, prof.</i>	
IN THIS ISSUE.....	47
IN DIESER AUSGABE	48